

ně zjištěno, jakou cenu uvedl znalec za přípustnou nejvyšší cenu.

Jde-li arci o věci s cenami minimálními nebo maximálními, musí býti tyto ceny dodrženy. Pokud jde o věci, na něž jsou stanoveny pevné ceny, dražba se o nich konati nemůže, není však vyloučeno, aby věci ty byly prodány z volné ruky za pevnou cenu. (Č. 42.835/39.)«

Jazyková praxe.

(Nejdůležitější ustanovení výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 29. prosince 1939, č. j. 45.015, o užívání jazyků u soudů a jiných justičních orgánů v Protektorátu Čechy a Morava.)

Vzhledem k vládním usnesením ze dne 25. července 1939 (oběžník předsednictva ministerské rady ze dne 19. srpna 1939, č. j. 18.377/39 m. r., intimovaný výnosem ministerstva spravedlnosti ze dne 22. srpna 1939, č. 31.314/39-8 a ze dne 14. září 1939 (oběžník předsednictva ministerské rady ze dne 14. září 1939, č. j. 21.028/39 m. r., intimovaný výnosem ministerstva spravedlnosti ze dne 18. září 1939, č. 33.991/38-8) vydává ministerstvo spravedlnosti pro soudy a jiné justiční orgány tyto pokyny o užívání německého jazyka:

I. Podání v německém jazyku a jich vyřizování.

1. Podání všeho druhu, ať písemná či ústní, učiněná v německém jazyku, musí býti přijímána, nechť jsou od kohokoliv, tedy bez zřetele na státní a národnostní (jazykovou) příslušnost podatele nebo jeho zástupce. Stejně platí o německy sepsaných přílohách podání.

2.

3.

4. Předchozí předpisy platí přiměřeně i o ověřovacích doložkách. Na listinách určených pro cizinu nelze však přinotivati ověřovací doložku jen česky (srv. oddíl VI.).

II. Vyřízení bez předchozího podání.

1. Vyřízení bez předchozího podání jest vydati jen německy, je-li určeno příslušníku německého jazyka, a v obou jazycích, je-li mezi účastníky, kterým se vyřízení

vydává, aspoň jeden příslušník německého jazyka; takovým vyřízením bez předchozího podání jsou zejména obsílky svědků, znalců atd. Příslušníky německého jazyka mohou býti i osoby právnické. Státní příslušnost je i tu nerozhodná. Není-li u soudu známa jazyková příslušnost osoby, které je vyřízení určeno, musí uvážit, zda objektivní znaky nenasvědčují příslušnosti k německému jazyku. Jako objektivní znaky třeba uvažovati při fyzických osobách zvláště jméno, povolání a bydliště, při právnických osobách jedací řeč a sídlo; Při právnických osobách třeba ovšem přihlížeti také ke znakům, které mají rozhodující význam pro postavení právnických osob v občanské soudní pravomoci (§ 1 druhého nařízení k provedení nařízení o výkonu občanské pravomoci v Protektorátu Čechy a Morava ze dne 5. září 1939, Říš. zák. I., str. 1697).

2. Ustanovení předchozího odstavce platí přiměřeně, má-li býti vyřízení českého podání doručeno také příslušníku německého jazyka.

3. Vydal-li soud účastníku, zmýliv se v posuzování jeho jazykové příslušnosti, vyřízení jazykově nevyhovující, může účastník žádati, aby mu bylo vydáno vyřízení jazykově správné. Takové žádosti třeba vyhověti s největším urychlením.

III. Zápisy do veřejných knih, rejstříků atp.

Zápisy do veřejných knih, rejstříků atp. stanou se v jazyku, v kterém se vydává vyřízení, je povolující nebo nařizující.

IV. Ústní styk.

1.

2.

3.

4. Projevy české a německé se protokoluji v jazyku, v kterém se staly, soudní rozhodnutí pak v jazyku nebo v jazycích, v kterých byly prohlášeny. Ostatní obsah protokolu se sepíše, jsou-li strany příslušníky německého jazyka, jen německy, jsou-li to příslušníci jednak jazyka českého, jednak jazyka německého, v obou jazycích.

5.

V. Styk s cizinou.

1. V úředním styku s úředními místy cizích států se užije jazyka českého a německého všude tam, kde se dosud užívalo výhradně češtiny.

2. Předpisy o užívání některého cizího jazyka (na př. francouzštiny) ve styku s cizinou zůstávají nedotčeny. Pokud se však podle dosavadních předpisů mělo užívat některého cizího jazyka vedle jazyka českého, třeba nyní užití vždy také němčiny; tak na př., kde se dosud psalo česky a francouzky, třeba nyní užití němčiny, češtiny a francouzštiny.

VI. Vyhlášky.

1. Úřední vyhlášky, necht' se publikují jakkoliv (v Úředním listě, na úřední desce soudní nebo obecní atp.) musí být vždy dvoujazyčné.

2. Při vyhláškách určených k vyvěšení na úřední desce obecní bude podle okolností vhodné užití způsobu naznačeného v druhé větě oddílu I., odst. 3 i), f), t. j. vydati český a německý text odděleně, neboť při vyhláškách v ryze českých obcích je české znění na předním místě.

Sdělení ministerstva spravedlnosti.

Věstník min. spravedlnosti ze dne 30. ledna 1940 uveřejňuje tato důležitá sdělení:

1. Výklad § 18 cís. nař. čís. 279/1915 ř. z. — osvobození od $\frac{1}{2}\%$ vkladného z poznámky dražebního řízení.

Ministerstvo spravedlnosti bylo upozorněno na nejednotný postup soudů při rozhodování otázky, kdy má vymáhající věřitel nárok na náhradu vkladného zapraveného vymáhajícím věřitelem v kolcích za knihovní poznámku zahájeného dražebního řízení.

Ministerstvo spravedlnosti v dohodě s ministerstvem financí upozorňuje, že otázka, kdy musí být z poznámky zahájení dražebního řízení (podobně z poznámky zahájení vnučené správy) zapraveno vkladné, byla řešena již v judikatuře bývalého správního soudu vídeňského (srv. sbírka Budv. 9177, 9239, 9811, 11.801), ale také i nejvyšším správním soudem v Praze v nálezu z 21. října 1937, č. 14.625 (Bohuslavova

sbírka nálezů ve věcech finančních č. 8742), v němž byla vyslovena tato zásada: »I když bylo smluvené hypotekární právo zástavní vtěleno nejen pro pohledávání určité ciferní výše, nýbrž i pro úroky, správní příspěvek, úroky z prodlení a vedlejší příslušenství do určité výše, není prosta poplatku podle § 18 cís. nař. č. 279/1915 ř. z. poznámka zavedeného dražebního řízení, jestliže se dražbou vymáhají jen dlužné úroky a správní poplatek, když ciferní výše těchto nároků nebyla ještě zvláště hypotekárně zajištěna a poplatek z tohoto vkladu nebyl zaplacen.«

V důvodech cit. nálezu se uvádí, že pro zodpovězení otázky je jedině rozhodný předpis § 18 cís. nař. č. 279/1915 ř. z., že knihovní poznámky . . . zavedeného řízení dražebního (§ 134 ex. ř.) podléhají . . . poplatku, není-li tu již zástavního práva ve prospěch dotyčné pohledávky vymáhajícího věřitele na věci do exekuce pojaté nebo na jiné nemovité věci a nebyl-li poplatek za jeho zápis zapraven. Z toho plyne po názoru nejvyššího správního soudu nepochybně, že poznámka zavedeného dražebního řízení je poplatku prosta jen tehdy, jestliže pro dotyčnou pohledávku, t. j. pro pohledávku, k jejímuž vymáhání bylo povoleno zavedení dražebního řízení — o jehož knihovní poznámku jde — existuje již hypotekární právo zástavní, tudíž byla-li tato vymáhaná pohledávka hypotekárně zajištěna na nemovitosti do exekuce pojaté nebo na nemovitosti jiné a byl-li poplatek ze vkladu tohoto hypotekárního zástavního práva zaplacen. (Č. 46.034/39.)

2. Exekuce na pohledávky; přípustnost exekučních úkonů proti fisku a jiným osobám veřejného práva.

Z popudu konkrétního dotazu v otázce zabavení a přikázání pohledávek exekučními soudy v Protekto-